

Klaus vetoval **ENERGETICKÉ ŠTÍTKY** pro budovy

Prezident své veto vysvětlil tím, že předpis bezdůvodně nutí k zateplování i soukromé subjekty, jako kdyby stát a EU lépe než majitelé domů věděly, co je pro ně dobré.

Takzvané průkazy energetické náročnosti mají sloužit jako informace pro kupující či nájemce, kteří podle nich zjistí provozní náklady na energii. Nové opatření má vést k nižší spotřebě energií, a tím ke snížení výdajů. Novela zavádí také povinnost instalovat měřiče tepla v bytech s ústředním topením. Nové pravidlo není iniciativou českých zákonodárců, ale vyplývá z nutnosti zavést příslušnou evropskou směrnici.

Podle předpisu měli energetické štítky už od příštího roku zajistit stavitelé, vlastníci budov nebo společenství vlastníků na nových budovách, při jejich přestavbách i při prodeji jednotlivých bytů. V případě pronájmů částí budov měla nová povinnost platit až od roku 2016. Již existující budovy pak měly získávat štítky postupně od roku 2015 do roku 2019.

Teď ale do vytyčeného plánu zasáhl prezident. Podle něj je evropská směrnice chybná a vágní. „Její aplikace výrazně prodrazí výstavbu nejen nových veřejných budov, ale i soukromých bytů a domů. To zatíží rozpočty státu, krajů, obcí i jednotlivých domácností a zvýší též cenu bydlení, ztíží prodej bytů a celkově zatíží trh s nemovitostmi,“ podotkl Václav Klaus.

Podle prezidenta předpis deformuje trh. „Protože zákon zakládá veřejnou podporu soukro-

mému sektoru, zejména firmám, které budou provádět instalaci vybraných zařízení využívajících ‚obnovitelné‘ zdroje energie a také státem požadované audity, na své si přijdou na úkor ostatních pouze obchodníci s technologiemi, které by za běžných podmínek byly neprodejné, a rovněž ti, kteří budou průkazy energetické náročnosti přidělovat a kontrolovat,“ odůvodnil prezident své veto.

Ekologové jsou ale jiného názoru. Podle zástupců Hnutí Duha by ale zákon srazil domácnostem účty za teplo o desítky procent a snížil závislost České republiky na fosilních palivech, tedy na uhelných velkodolech i na plynu z Ruska.

„Snad jen uhlobaroni a bossové ruského Gazpromu mohou být odpůrci tohoto zákona,“ uvedl Miroslav Pech z Hnutí Duha.

Podle prezidenta jde český zákon ještě dál, než vyžaduje EU. Nepřihlíží dostatečně k místním, například klimatickým, podmínkám či způsobu užívání budov.

Novela zákona, která zavádí povinnost označovat budovy energetickými štítky PODOBNĚ JAKO U ELEKTROSPOTŘEBIČŮ, narazila u prezidenta Václava Klause.

BAROMETR FIREM

Ing. Karel Havlíček, Ph.D., MBA, je předsedou představenstva Asociace malých a středních podniků a živnostníků ČR

Kde chybí nápady, chybí i činy, zmínil nadčasově Vladimír Merta v osmdesátých letech minulého století. I tak lze dnes hodnotit snahy těch, kteří se rozhodli bojovat s nekalými praktikami podnikatelů. Nové technologie v kombinaci s bolševickými zlozvyky totiž dávají do rukou nástroje, kterými se ti méně schopní dokážou docela dobře dostat k cíli. Otázkou je, za jakou cenu a hlavně s jakými výsledky. Příklad první. Firma či její představitel pravděpodobně nehrají podle zákona. Proč bychom se ale obtěžovali systematickou prací a profesním umem prokázat, že tak činí? Stačí nasadit odposlech na toaletu, do vázy i postele a během několika dní víme i to, co jsme nechtěli. A pokud z potenciálního viníka nedostaneme, co potřebujeme, bez mrknutí jej pošleme do vazby, do třech měsíců máme vše. Česká republika je smutným šampionem v uplatňování institutu vazby a odposlechů. Příklad druhý. Firma zřejmě používá nelegální software. Organizace hájící zájmy producentů ovšem přijde s převratnou myšlenkou. Udej svého zaměstnavatele a pomůžes všem. Rozumí se především firmám, které u nás mají organizační složky a daně platí kdekoli, jen ne v tuzemských hvozdech. Červnová kampaň, „vylepšená“ o desetiprocentní provizi každému udavači z vybrané pokuty, určitě udělala radost zhrzeným zaměstnancům, milenkám i konkurenci lapených podnikatelů. Příklad třetí. Firma dluží DPH, finanční úřad si neumí poradit. Řešení: na tabuli hanby zveřejníme 28 000 takzvaných neplatíčů a povinnost platby přeneseme na jejich obchodní partnery. Jen ať si každý zjistí, od koho bude nakupovat, neučiní-li tak, má smůlu, zaplatí za něj. Neobhajují nezákonné chování ani platební nekázeň. Obhajují právo na chybu, presumpci nevinny a elementární slušnost. Udavačsko-fízlovské metody mají mnozí z nás dobře v paměti. A pokud ne, doporučuji Mertu znovu oživit.

Autor současně stojí v čele investiční skupiny Sindat a jako děkan vede Fakultu ekonomických studií VŠFS.